

บทที่ 6

สรุปปัญหาและข้อ เสนอแนะในการผลิตเห็ดหูหนู เห็ดนางรม เห็ดนางฟ้า และเห็ด เป๋าฮื้อ เพื่อการค้า

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลและตัดสินใจในบทที่ 5 ได้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนแล้วว่า ผู้ผลิต ควรเลือกลงทุนในกิจกรรมเพาะดอกเห็ดหูหนู เห็ดนางรม เห็ดนางฟ้า และเห็ด เป๋าฮื้อเพื่อการค้า โดยอาจจัดสัดส่วนของการผลิตดอกเห็ดแต่ละชนิดซึ่งมีกำไรอย่างน้อยแตกต่างกันตามความเหมาะสม ทั้งนี้ เพื่อให้การลงทุนได้รับผลตอบแทนสูงสุด แต่อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติอาจพบว่า ผู้ผลิตบางราย ที่มีกำลังคน เงินลงทุน และความชำนาญเพียงพอ จะทำการผลิตทุกชนิดตนเองทั้งหมดคือ ผลิตหัว เชื้อ เห็ด ก้อน เชื้อ เห็ด และเพาะดอกเห็ดด้วยในฟาร์มเดียวกัน ซึ่งต้นทุนจะต่ำกว่าการผลิต เฉพาะกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง แต่ก็ย่อมจะต้องประสบกับปัญหาและอุปสรรคต่างๆจากกิจกรรมแต่ละประ เภทดังที่ ได้กล่าวไว้แล้วโดยละเอียดในบทที่ 5 ในที่นี้จึงขอสรุปปัญหาต่างๆเหล่านั้น พร้อมทั้ง เสนอแนะวิธี การแก้ไข เพื่อให้ผู้ผลิตแต่ละกิจกรรมได้ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานต่อไปตามลำดับดังนี้

ก. ปัญหาทางด้านการผลิต

ปัญหา	ข้อ เสนอแนะ
1. <u>การผลิตหัว เชื้อ เห็ดมีปัญหาดังนี้</u> 1.1 ต้องใช้ผู้ที่มีความชำนาญงาน จึงจะได้ ผลผลิตสูงและ เป็นที่ไว้วางใจของผู้ซื้อ	-ผู้ผลิตหัว เชื้อควรพยายาม เพิ่มพูนความรู้ความ สามารถในการผลิตของตนเองให้มากขึ้นอยู่ เสมอ โดยให้ความเอาใจใส่ต่อข่าวสาร ข้อมูล และผล งานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวงการ เห็ดตลอด เวลา -ผู้ผลิตหัว เชื้อ เห็ดควรที่จะสร้างชื่อเสียงในการ ประกอบธุรกิจของตนเอง โดยต้องรักษาคุณภาพของ

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
<p>1.2 การคัดเลือกสายพันธุ์ยังได้ผลไม่ดีพอ</p>	<p>เชื้อเห็ดที่ผลิตได้ให้ได้อยู่เสมอ ต้องระมัดระวังในเรื่องการรักษาความสะอาดของสถานที่และผู้ปฏิบัติ- การ เพื่อให้ได้เชื้อเห็ดที่บริสุทธิ์ เหมาะสมที่จะนำไปใช้ตัดต่อทำก้อน เชื้อต่อไป</p> <p>- ผู้ผลิตหัว เชื้อที่ดีควรต้องมีการทดสอบคุณภาพของหัว เชื้อเห็ดที่ผลิตก่อนออกจำหน่ายด้วย ทั้งนี้เพราะผลงานของผู้ผลิตก่อนเชื้อที่มีข้อบกพร่อง ย่อมมีอันตรายต่อวงการเห็ดและมีผลกระทบต่อกลับมาถึงผู้ผลิต เชื้อเห็ดได้ในที่สุด จึงจำเป็นที่ผู้ผลิตหัว เชื้อจะต้องรับผิดชอบต่อวิชาชีพของตนและต้องติดตามผลการนำ เชื้อเห็ดต่างๆไปใช้ตัดต่อก่อน เชื้ออยู่ตลอดเวลา เพื่อปรับปรุงผลงานให้มีสภาพที่อยู่เสมอ</p> <p>- การปรับปรุงหรือคัดเลือกสายพันธุ์ที่เหมาะสมจะเกิดขึ้นได้ถ้าผู้ผลิตหัว เชื้อให้ความสนใจผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิต เห็ด ทั้งที่เป็นความเคลื่อนไหวของภาครัฐบาลและภาคเอกชน ซึ่งอาจมีการปรับปรุงหรือค้นพบสายพันธุ์ใหม่ๆที่มีประโยชน์ต่อผู้ผลิต ทำให้ได้ผลผลิตที่สูงขึ้น</p> <p>- ผู้ผลิตหัว เชื้อจำเป็นที่จะต้องมีการติดต่อกับกลุ่มหรือสมาคมของผู้ผลิตหัว เชื้ออยู่เสมอ เพื่อพบปะแลกเปลี่ยนความรู้และข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประกอบอาชีพผลิตหัว เชื้อเห็ดของตน รวมทั้งจะได้มีการปรึกษาหารือ เพื่อแก้ไขปัญหาดังๆที่</p>

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
<p>2. การผลิตก้อนเชื้อมีปัญหาดังนี้</p> <p>2.1 มีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียของก้อนเชื้อเห็ดสูง</p> <p>2.2 วัสดุเพาะมีคุณภาพไม่เหมาะสม</p>	<p>เกิดขึ้นให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี</p> <p>-ผู้ผลิตก้อนเชื้อที่มีเปอร์เซ็นต์ของการสูญเสียสูงอาจเปลี่ยนมาใช้หัวเชื้อที่ทำจากซีลีเยอผสมนุ่นแทนการใช้หัวเชื้อที่ทำจากเมล็ดข้าวฟ่างซึ่งผู้ผลิตส่วนใหญ่นิยมใช้กัน เพราะสะดวกในการเขี่ยเชื้อแต่ก็มีข้อเสีย เช่น เมล็ดข้าวฟ่างถูกทำลายโดยเชื้อจุลินทรีย์ ทำให้เชื้อเห็ดตายเสียก่อนในขณะที่ทำการเขี่ยเชื้อ นอกจากนี้ เมล็ดธัญพืชยังมีกลิ่นหอมดึงดูดพวกแมลงให้เข้ามารบกวน ทำให้มีโอกาสที่หัวเชื้อจะเสียได้มาก ปัจจุบันนี้ในต่างประเทศจึงนิยมใช้หัวเชื้อที่ทำจากซีลีเยอผสมนุ่นกันมากขึ้น เพราะถึงแม้ว่าการเขี่ยเชื้อจะทำให้เข้ากว่าการใช้เมล็ดธัญพืช แต่ก็มีข้อดีอยู่หลายประการกล่าวคือ เชื้อเห็ดไม่เสื่อมคุณภาพ ไม่มีการฟักตัวของหัวเชื้อเห็ด และเปอร์เซ็นต์เสียของก้อนเชื้อมีน้อยมาก</p> <p>-ควรเลือกแหล่งจัดซื้อที่ไว้วางใจได้และติดต่อซื้อขายกันเป็นประจำ ซึ่งจะช่วยให้ได้วัสดุเพาะตามที่ต้องการ เช่น เป็นซีลีเยอไม้เนื้ออ่อนแทนที่ไม่ต้องใช้เวลาในการเตรียมเท่าซีลีเยอไม้เนื้อแข็ง เท่ากับเป็นการประหยัดต้นทุนแรงงานในการเตรียมวัสดุเพาะได้ด้วย</p> <p>-ทำการปรับปรุงวัสดุเพาะโดยอาศัยขั้นตอนการหมักเพิ่มเติม เช่นในกรณีที่มีการใช้ซีลีเยอไม้เนื้อแข็ง ก็ควรที่จะปรับสภาพของวัสดุเพาะนี้ให้เหมาะสมโดยหมัก</p>

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
<p>3. การเพาะดอกเห็ดมีปัญหาดังนี้</p> <p>3.1 มีโรคระบาดเกิดขึ้น ทำให้เปอร์เซ็นต์การสูญเสียสูงมาก โดยเฉพาะเห็ดหูหนู ซึ่งมีโอกาสเกิดโรคได้ง่ายกว่าเห็ดชนิดอื่นๆ</p>	<p>ซึ่งเสียไว้ระยะหนึ่งหรือ เดิมอาหาร เสริมบางชนิดลงไปด้วย</p> <p>-ติดต่อกับหน่วยงานของรัฐบาลหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องให้ทำการค้นคว้า วิจัย เพื่อหาวิธีแก้ไขที่ถูกต้อง ซึ่งอาจจะทำให้ได้วิธีผลผลิตวัสดุหมักที่มีคุณภาพหรือสามารถประหยัดต้นทุนและเวลาได้ เช่น การทดลองผลิตหมักของอาจารย์พันธุ์ทวี ภัคตินิแดน และอาจารย์อานนท์ เอื้อตระกูล โดยได้รับความช่วยเหลือจากกรมพัฒนาที่ดินให้ใช้เชื้อราชื่อ แอสเปอร์จิลัส โอไรเซฟูจิต้า (<i>Aspergillus oryzae fugita</i>) ซึ่งเป็นเชื้อราที่มาจากประเทศญี่ปุ่น เพื่อใช้ในการย่อยหมักซึ่งได้ผล และทำให้ประหยัดเวลาในการหมักลงได้มาก</p> <p>-ปัญหาที่เกิดจากโรค แมลง และศัตรูเห็ดรบกวนผู้เพาะ เห็ดสามารถแก้ไขได้โดยมีการรักษาความสะอาดภายในโรงเรือนอยู่เสมอ ใช้สารเคมีช่วยและควบคุมการเข้าออกภายในโรงเรือนให้จำกัดอยู่เฉพาะบุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเท่านั้น นอกจากนี้ควรมีการพักโรงเรือน ทำความสะอาดและฉีดยาโรงเรือนเพื่อฆ่าเชื้อโรคหลังจากเก็บผลผลิตหมดรุ่นแล้วด้วย สำหรับก้อนเชื้อที่หมดอายุแล้ว ควรนำออกทิ้งให้ห่างไกลจากโรงเพาะเห็ด เพราะอาจกลาย</p>

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
<p>3.2 เกิดบางชนิดให้ผลผลิตไม่สม่ำเสมอทุกฤดูกาล ถ้าผู้ผลิตไม่ทราบถึงเทคนิคการผลิตในการปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม</p>	<p>เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรคและแมลงได้ ในกรณีที่พบว่า มีโรคระบาด เกิดขึ้นในโรงเพาะ ให้รีบเก็บและทำลายวัสดุหมักในโรงเรือนนั้นๆ พร้อมทั้งฉีดยาฆ่าเชื้อโรคและแมลงทุกชนิดที่เป็นต้นเหตุของโรคระบาดให้หมดด้วย</p> <p>- ผู้เพาะเห็ดควรปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ ไม่ยึดมั่นอยู่กับความเห็นส่วนตัวที่มีมานาน แต่หมั่นหาความรู้เพิ่มเติม ซึ่งอาจได้จากการติดต่อกับกลุ่มบุคคล สมาคม หรืออ่านจากเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับวงการเห็ด แล้วนำความรู้ที่ได้นั้นมาพัฒนาการประกอบอาชีพของตนให้ก้าวหน้าต่อไป</p> <p>แต่อย่างไรก็ตามผู้เพาะเห็ดก็ไม่ควรจะขยายงานจนเกินกว่าที่จะทำการควบคุมได้ทั่วถึง เพราะการเพาะเห็ดเป็นงานที่ไม่ยากก็จริง แต่ต้องการความละเอียดรอบคอบ และการดูแลอย่างใกล้ชิดด้วย</p> <p>- ปัญหาเรื่องผลผลิตไม่แน่นอน เนื่องจากสภาพแวดล้อมและปัจจัยการผลิตไม่เหมาะสม ผู้เพาะเห็ดควรแก้ไขโดยมีการปรับปรุงในสิ่งต่างๆ เช่น เปลี่ยนแปลงเทคนิคการผลิตให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในช่วงต่างๆของการผลิต ซึ่งจะช่วยให้ได้รับผลผลิตสม่ำเสมอตลอดปีได้ เช่น การเปิดดอกเห็ดนางฟ้าและเห็ดนางรมในฤดูร้อน ควรเปิดปากถุงให้กว้าง แล้วนำไปวางไว้ใต้ต้นไม้เดี่ยวๆ ให้ได้รับแสงแดด และมีลม</p>

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
	<p>โกรกบ้างพอสมควร หรือการเปิดดอกเห็ด เป่าชื่อในฤดูหนาว จะต้องพ่นไอน้ำในโรงเรือนบ้าง เพื่อให้อากาศภายในโรงเรือนอุ่นขึ้น เป็นต้น เทคนิคการผลิตเหล่านี้ ผู้เพาะเห็ดจะสามารถรับทราบได้จากการติดต่อกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่วิจัยและทดลอง เกี่ยวกับการเพาะเห็ดโดยตรง หรืออาจได้ความรู้จากการพบปะกับผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการเพาะเห็ดมานานแล้วก็ได้ การปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับความต้องการของเห็ดแต่ละชนิดดังกล่าวนี้ จะช่วยให้ผู้เพาะเห็ดสามารถเก็บผลผลิตได้ทุกฤดูกาลและได้ผลผลิตรวมที่สูงขึ้นด้วย</p> <p>นอกจากนี้ น้ำที่ใช้รด เห็ดก็มีผลกระทบต่อการผลิตเห็ดได้ เพราะน้ำที่เหมาะสมจะต้องมีฤทธิ์เป็นกลาง และไม่มีเกลือแร่หรือสารที่เป็นพิษต่อการเจริญเติบโตของดอกเห็ด ดังนั้นผู้เพาะเห็ดจึงควรคำนึงถึงปัจจัยการผลิตข้อนี้ และหาวิธีใช้น้ำที่เหมาะสมกับความต้องการ เช่น น้ำฝน ซึ่งไม่มีสารพิษ เจือปนและยังมีธาตุไนโตรเจนที่เป็นอาหารสำคัญต่อการเจริญเติบโตของดอกเห็ดอยู่ด้วย หรืออาจใช้น้ำจากแหล่งอื่นๆที่เคยผ่านการวิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญแล้วและพบว่าสามารถนำมาใช้รดเห็ดได้ การปฏิบัติดังกล่าวย่อมจะช่วยให้ได้ผลผลิตแน่นอนมากขึ้น เพราะได้มีการควบคุมปัจจัยการผลิตที่สำคัญให้เหมาะสมกับสภาพการผลิตแล้ว</p>

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
<p>3.3 เห็ด เป๋าฮื้อมีช่วงการผลิตยาวนานกว่าเห็ดชนิดอื่นๆ ทำให้แรงงาน เกิดการว่างงานและอาคารโรงเรือนไม่ได้ใช้ประโยชน์</p>	<p>-สำหรับ โรงเรือนที่ใช้ในการ เปิดดอก ผู้เพาะ เห็ด ควร เลือกใช้โรง เรือนที่สามารถควบคุมอุณหภูมิและระดับความชื้นของอากาศได้ให้มากขึ้น เพราะระบบการผลิตแบบนี้จะช่วยเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้นและแน่นอนมากขึ้นด้วย แต่อย่างไรก็ตามต้นทุนการผลิตก็ย่อมสูงขึ้น เช่น เดียวกัน ดังนั้นผู้เพาะ เห็ดจึงควรที่ จะต้องศึกษาและค้นคว้าให้ เข้าใจถึงวิธีการที่จะ พัฒนาและออกแบบ โรง เรือน เพื่อให้สามารถควบคุม สภาพแวดล้อมให้ เหมาะสมกับสภาพการผลิตจนทำให้ ได้ผลผลิตที่สูงขึ้นคุ้มกับต้นทุนที่ต้องจ่าย เพิ่มได้</p> <p>-ปัญหา เรื่องปัจจัยการผลิตถูกใช้งานไม่เต็มที่ เนื่องจาก เห็ด เป๋าฮื้อมีช่วงการบ่ม เชื้อและการ เกิดดอกยาวนานกว่าเห็ดชนิดอื่นๆ สามารถแก้ไขได้โดย ทำการผลิต เห็ดหลายๆชนิดผสมกัน ซึ่งจะช่วยให้ กิจกรรมการผลิตต้นทุนผลิตลงได้ และทำให้ปัจจัย การผลิตทุกประ เภทถูกใช้งานอย่างคุ้มค่า เช่น แรงงานไม่ต้องว่างงาน โรง เรือนบ่มก้อน เชื้อและโรง เรือน เปิดดอกใช้สำหรับบรรจุก้อน เชื้อตลอดปี แม้ว่าจะมี เห็ดบางชนิด เสียหายก็สามารถบรรจุ เห็ด ชนิดอื่นๆที่มี เชื้อแข็งแรงกว่า เข้าไปทดแทนได้ เช่น เห็ดนางรม เป็นต้น วิธีการผลิตเห็ดแบบผสมดัง กล่าวนี้ เป็นที่นิยมใช้กันอยู่แล้วในปัจจุบัน และ เชื่อ ว่า จะ เป็นการผลิตที่ให้ผลดีกว่าการผลิต เห็ดชนิดใด ชนิดหนึ่งอย่าง เดียว</p>

ข. ปัญหาทางการตลาดและการแข่งขัน

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
<p>1. ตลาดของหัว เชื้อ เห็ดไม่กว้างขวางพอ การหาลูกค้ารายใหม่ทำได้ยาก การขยายกิจการจึงมีโอกาสน้อย</p>	<p>- ผู้ผลิตหัว เชื้อ เห็ดที่ยังมีตลาดไม่กว้างขวางพอ เพราะไม่เป็นที่ไว้วางใจของลูกค้ารายใหม่ๆ ควรจะหาวิธีแก้ไขโดยการเข้าไปติดต่อกับผู้ผลิตก่อน เชื้อ โดยตรง และแจกหัว เชื้อ ที่ผลิตได้ให้ลูกค้ารายนั้นนำไปทดลองใช้ผลิตก่อน เชื้อ ต่อไป ขณะเดียวกันผู้ผลิตหัว เชื้อ ก็จะต้องพยายามรักษาประสิทธิภาพของการผลิต เพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดีเป็นที่ เชื่อถือของลูกค้าอยู่เสมอ</p>
<p>2. ตลาดของก้อน เชื้อ มีการแข่งขันกันมาก ราคาจำหน่ายก้อน เชื้อ จึงอาจลดต่ำลงได้ แต่ต้นทุนผลิตลดลงได้ยากกว่า</p>	<p>- ผู้ผลิตก้อน เชื้อ ควรแก้ไขโดยพยายามหาทางรักษาลูกค้าที่มีอยู่แล้ว และหาลูกค้ารายใหม่ที่จะมารับซื้อก้อน เชื้อ ไปเปิดดอก โดยตกลงที่จะเป็นผู้ช่วย เหลือในด้านการหาแหล่งจำหน่ายดอก เห็ด ที่ เพาะ ได้ หรือผู้ผลิตก้อน เชื้อ จะทำหน้าที่เป็นผู้รับซื้อดอก เห็ด จากลูกค้าที่มาซื้อก้อน เชื้อ ไปเปิดดอกอยู่ เป็นประจำ ในราคาที่ผู้เพาะดอก เห็ดสมควรจะได้รับจากพ่อค้าขายส่งดอก เห็ด ทั่วๆ ไป นอกจากนี้ผู้ผลิตก้อน เชื้อ ควรหาวิธีที่จะลดต้นทุนการผลิตของตนเองลงด้วย เพื่อต่อสู้กับราคาขายของผู้ผลิตก้อน เชื้อ รายอื่นๆ ซึ่งจะได้กล่าวต่อไปในหัวข้อการ เสนอแนะวิธีแก้ไขปัญหาทางการ การเงิน</p>
<p>3. ตลาดของการ เพาะ เห็ดไม่กว้างขวางเท่าที่ควร เพราะขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี นอกจากนี้ยังมี</p>	<p>- ผู้เพาะดอก เห็ด ในท้องถิ่นต่างๆ ควรรวมตัวกันเป็นกลุ่ม เพื่อจัดพ่อค้าคนกลาง และควบคุม</p>

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
<p>ปัญหาเกี่ยวกับการตัดราคากันเอง และการขาดอำนาจในการต่อรองกับพ่อค้าคนกลางอีกด้วย</p>	<p>ปริมาณเห็ดที่จะเข้าจำหน่ายในตลาด เห็ดสด ซึ่งจะทำให้สามารถตั้งราคาให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมได้ ส่วนเห็ดที่เหลือจากการจำหน่ายในรูปเห็ดสดก็จะนำไปผลิตเป็นเห็ดแห้งหรือเห็ดกระป๋องต่อไป โดยมีการสนับสนุนและช่วยเหลืออย่างจริงจังจากภาครัฐบาลในการตลาดให้กับเห็ดแปรรูปเหล่านี้ นอกจากนี้ผู้เพาะเห็ดที่มีความสามารถทางการค้า ควรเข้าไปในตลาดเห็ดสดเสียเอง เพื่อลดขั้นตอนการจำหน่ายให้น้อยลง ซึ่งจะช่วยให้ผลผลิตไปถึงมือผู้บริโภคในราคาที่ยุติธรรม และผู้ผลิตก็ได้รับผลตอบแทนในอัตราที่เหมาะสมและคุ้มกับต้นทุนการผลิตด้วย</p> <p>-สำหรับผู้เพาะเห็ดที่ประสบความสำเร็จในด้าน การจำหน่ายเห็ดสดอยู่แล้ว ควรที่จะหาแหล่งตลาดของเห็ดแห้งหรือเห็ดกระป๋อง เพื่อขยายกิจการให้ก้าวหน้าไปได้มากขึ้น โดยติดต่อกับผู้ผลิตที่ทำการแปรรูปเห็ดหรือหน่วยงานของทางราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาตลาดจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p>

ค. ปัญหาเกี่ยวกับวัตถุดิบที่หาได้ยากและมีราคาสูงขึ้น ซึ่งเป็นปัญหาของผู้ผลิตก่อน เชื้อ ขอเสนอแนะให้แก้ไขดังนี้

ปัญหา	ข้อ เสนอแนะ
วัตถุดิบของผู้ผลิตก่อน เชื้อหาได้ยาก และมีราคาสูงขึ้น	<p>-ผู้ผลิตก่อน เชื้อควร เลือกใช้วัสดุ เพราะชนิดอื่น ๆ แทนซี เลื่อยไม้เนื้ออ่อน ซึ่งมีผู้นิยมใช้กันมากจึงทำให้ราคาสูงขึ้นเรื่อยๆ ผู้ผลิตจึงอาจเปลี่ยนมาใช้ซีฟ้าย ผักตบชวา หรือ ฟางข้าวแทน โดยคำนึงถึงสภาพของท้องถิ่นว่าวัสดุชนิดใดมีราคาถูกกว่าและหาง่ายกว่ากัน</p> <p>-ผู้ผลิตก่อน เชื้อ เติดอาจแบ่งหน้าที่ในการผลิตวัสดุหมัก ให้เป็นงานของผู้ที่มีความชำนาญในการผลิตปุ๋ยหมัก โดยเฉพาะ เพื่อจัดเตรียมวัสดุหมักที่เหมาะสมกับการเพาะเห็ดแต่ละชนิดและจัดส่งให้ฟาร์มต่างๆ โดยตรง ผู้ผลิตก่อน เชื้อสามารถนำวัสดุหมักนี้ไปใช้ได้ เลยซึ่ง เป็นการประหยัดทั้ง เวลา ค่าใช้จ่าย และ เป็นการป้องกันการเสี่ยงภัยจากการที่วัสดุหมักไม่มีคุณภาพอีกด้วย</p>

ง. แหล่งเงินทุนของผู้ผลิตหาได้ยาก ขอ เสนอแนะให้แต่ละฝ่ายช่วยกันแก้ไขดังนี้

ปัญหา	ข้อ เสนอแนะ
1. แหล่งเงินทุนของผู้ผลิตหัว เชื้อ เห็ดหาได้ยาก จึงควรหาวิธีลดต้นทุนผลิต เพื่อแก้ไขปัญหาด้านการเงินให้ลดน้อยลง	<p>-ผู้ผลิตหัว เชื้อ เห็ดควรทำความตกลงกับผู้รับซื้อหัว เชื้อ ไม่ว่าจะ เป็นพ่อค้าส่ง เกษตรกรรายย่อยๆหรือร้านค้าที่รับหัว เชื้อไปจำหน่าย เพื่อลดต้นทุนค่าขวดบรรจุหัว เชื้อ โดยให้ค่าตอบแทนแก่ผู้ที่นำขวดหัว เชื้อที่ใช้แล้วกลับคืนมาได้ในสภาพที่สามารถนำไปใช้งานได้ต่อไปอีก เช่น ตกลงจะจ่ายค่าขวดคืนให้ในราคาขวดละ 0.20 บาท เป็นต้น ลักษณะ เช่นนี้จะมีผู้ผลิตบางรายปฏิบัติกันอยู่บ้างแล้ว และส่วนใหญ่ลูกค้าที่มาซื้อหัว เชื้อ เห็ดก็ เป็นลูกค้า</p>

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ																		
<p>2. แหล่งเงินทุนของผู้ผลิตก่อน เชื้อหาได้ยาก จึงควรหาวิธีลดต้นทุนผลิต เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวทางการเงินให้ลดน้อยลง</p>	<p>ประจำ และพอใจในเงื่อนไขที่ผู้ผลิตหัว เชื้อกำหนด อันจะช่วยลดต้นทุนผลิตให้กับทั้งสองฝ่าย</p> <p>-พยายามศึกษาหาความรู้ถึงกรรมวิธีการใช้วัสดุเพาะชนิดอื่นๆแทนซีลี้อยไม่เนื้ออ่อน เช่น ใช้ฟางข้าว ซึ่งเป็นวัสดุที่หาได้ง่าย มีอยู่เป็นจำนวนมากในประเทศไทย ราคาถูกและใช้ เป็นวัสดุเพาะได้ดี เช่นเดียวกับซีลี้อย ซึ่งนอกจากจะ เป็นการช่วยลดต้นทุนผลิตของตนเองแล้ว ยัง เป็นการสนองนโยบายของประเทศไทยในการที่จะนำเอาทรัพยากรของชาติมาใช้ประโยชน์ให้คุ้มค่าด้วย ดังตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ * การใช้ฟางข้าว เป็นวัสดุหมัก เพื่อเพาะเห็ด เป๋าฮื้อของ เกษตรกรในภาคเหนือ ซึ่งมีต้นทุนค่าวัตถุดิบประกอบด้วย</p> <table border="1" data-bbox="710 1034 1421 1401"> <tr> <td>ฟางแห้ง</td> <td>100 กิโลกรัม</td> <td>ราคา 50 บาท</td> </tr> <tr> <td>มูลแอมโมเนียมซัลเฟต</td> <td>2 กิโลกรัม</td> <td>ราคา 6 บาท</td> </tr> <tr> <td>มูลขุบ เปอร์ฟอสเฟต</td> <td>5 กิโลกรัม</td> <td>ราคา 2 บาท</td> </tr> <tr> <td>ปูนขาว</td> <td>1 กิโลกรัม</td> <td>ราคา 2 บาท</td> </tr> <tr> <td>รำข้าว</td> <td>3 กิโลกรัม</td> <td>ราคา 12 บาท</td> </tr> <tr> <td>รวม</td> <td></td> <td>72 บาท</td> </tr> </table> <p>นำมาบรรจุใส่ถุงพลาสติกได้ 250 ถุง คำนวณเป็นต้นทุนค่าวัสดุหมักได้ถุงละ 0.288 บาท เมื่อเทียบกับต้นทุนค่าวัสดุหมักในกรณีที่ใช้ซีลี้อยซึ่งมีต้นทุนถุงละ 0.44 บาท ** แล้วพบว่า สมควรที่จะใช้ฟางข้าวแทนได้ เพราะจะช่วยลดต้นทุนผลิตลงได้มาก โดยที่ผลผลิตของผู้เพาะดอก เห็ดไม่ถูกรบกวนกระเทือน เพราะจากการ</p>	ฟางแห้ง	100 กิโลกรัม	ราคา 50 บาท	มูลแอมโมเนียมซัลเฟต	2 กิโลกรัม	ราคา 6 บาท	มูลขุบ เปอร์ฟอสเฟต	5 กิโลกรัม	ราคา 2 บาท	ปูนขาว	1 กิโลกรัม	ราคา 2 บาท	รำข้าว	3 กิโลกรัม	ราคา 12 บาท	รวม		72 บาท
ฟางแห้ง	100 กิโลกรัม	ราคา 50 บาท																	
มูลแอมโมเนียมซัลเฟต	2 กิโลกรัม	ราคา 6 บาท																	
มูลขุบ เปอร์ฟอสเฟต	5 กิโลกรัม	ราคา 2 บาท																	
ปูนขาว	1 กิโลกรัม	ราคา 2 บาท																	
รำข้าว	3 กิโลกรัม	ราคา 12 บาท																	
รวม		72 บาท																	

* สมาน ชิน เบญจพล, ทฤษฎีและหลักปฏิบัติในการ เพาะ เห็ดแชมปิญองและ เห็ด เป๋าฮื้อ ,

ปัญหา	ข้อ เสนอแนะ
	<p>ใช้ฟางข้าว เป็นวัสดุหมักผลิต เห็ด เป่าเชื้อของ เกษตรกรในภาคเหนือได้ผลว่า การใช้ฟางข้าวจะให้ผลผลิตดอก เห็ดสูงถึง 50% ของน้ำหนักฟางแห้งที่ใช้ ซึ่งถ้าใช้ขี้ เลื่อย เป็นวัสดุหมัก ก็จะได้ผลผลิตประมาณ 30-40% ของน้ำหนักขี้ เลื่อยที่บรรจุลงไปในถุงพลาสติกนั้น * ดังนั้นถ้าทำการ เพาะ เห็ด เป่าเชื้อโดยใช้ฟางข้าว เป็นวัสดุหมักแทน ดอก เห็ดที่ได้ก็จะไม่ต่ำกว่า ดอก เห็ดที่เกิดจากการ เพาะโดยใช้ขี้ เลื่อย เป็นวัสดุหมักดังที่ได้เคยวิเคราะห์ตัวเลขมาแล้ว</p> <p>-ผู้ผลิตก้อน เชื้อควรทำความตกลงกับผู้เพาะดอก เห็ด ซึ่งตามสภาพการผลิตจำเป็นต้องบ่มก้อน เชื้อไว้ระยะหนึ่งก่อนในโรงบ่มก้อน เชื้อ ค่อยจากนั้นจึงขนย้ายก้อน เชื้อที่บ่มจนได้ที่แล้วไปไว้ในโรง เรือน เปิดดอก ผู้เพาะดอก เห็ดจึงควรรับหน้าที่บ่มก้อน เชื้อไปทั้งหมด โดยไม่ต้องให้ผู้ผลิตก้อน เชื้อใช้โรง เรือนบ่มก้อน เชื้อ เห็ดด้วย เพราะ เท่ากับ เป็นการ เพิ่มงานให้กับผู้ผลิตก้อน เชื้อและ เป็นการ เพิ่มต้นทุนค่าแรงงาน ในการขนย้ายลูกก้อน เชื้อ เข้า-ออกโรงบ่ม ซึ่งทำกัน เพียงชั่วคราวในระยะ 5-6 วัน ก่อนที่ผู้เพาะดอกจะมารับก้อน เชื้อไป นอกจากนี้ยังทำให้ผู้ผลิตก้อน เชื้อต้องใช้ เงินทุนส่วนหนึ่งไป เพื่อก่อสร้างโรง เรือนบ่มก้อน เชื้อนี้ด้วยโดยไม่จำเป็น การแก้ไขที่สามารถทำได้โดยเฉพาะสำหรับผู้ผลิตรายย่อยๆคือ ให้ผู้ผลิตก้อน เชื้อและผู้รับซื้อก้อน เชื้อ ไปเปิดดอกที่ติดต่อซื้อขายกัน เป็นประจำอยู่แล้ว กำหนดวันรับส่งก้อน เชื้อที่แน่นอน โดยผู้ผลิตก้อน เชื้อก็จะทำการ เชื้อ เชื้อลงถุงก่อน เชื้อให้ เสร็จ เรียบร้อย เตรียมพร้อมไว้ในวันที่นัดหมายกัน แล้วผู้เพาะดอก เห็ดก็จะมารับ</p>

ปัญหา	ข้อ เสนอแนะ
<p>3. แหล่ง เงินทุนของผู้ เพาะดอก เห็ด หาได้ยาก จึงควรหาวิธีลดต้นทุนผลิต เพื่อแก้ไขปัญหาด้านการเงินให้ลด น้อยลง</p>	<p>ก่อน เชื้อไป เข้าโรงบ่มก้อน เชื้อของตนเองในวันนั้น โดยไม่ ต้องผ่าน เข้าโรงบ่มก้อน เชื้อของผู้ผลิตก้อน เชื้อ เลย และถ้า ต้องการผลิตก้อน เชื้อส่วนหนึ่งไว้สำหรับลูกค้าทั่วไปที่ไม่ใช่ลูกค้า ประจำ ก็อาจใช้หึ่งหรือขึ้นที่ทำขึ้นชั่วคราวบริเวณใดถุนบ้าน หรือทำ เป็นโรง เรือนขนาดเล็กที่ไม่ต้องลงทุนสูงนักร่วมกับได้ -ควรให้ความร่วมมือกับผู้ผลิตก้อน เชื้อในการประหยัดต้นทุน ค่าโรง เรือนบ่มก้อน เชื้อ อันจะ เป็นผลให้ราคาจำหน่ายก้อน เชื้อ ลดลงได้อีก</p> <p>-ในทางปฏิบัติของผู้ เพาะดอกมัก ใช้แรงงานในครัว เรือนที่ เป็น ผู้หญิงและ เด็ก ฉะนั้นต้นทุนค่าแรงงานอาจลดลงได้จากที่วิเคราะห์ ไว้ โดยเฉพาะถ้า เป็น เกษตรกรรายย่อยๆ มักไม่มีการจ้าง แรงงานจากภายนอก และต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิตอื่นๆ เช่น ค่าน้ำที่ใช้รด เห็ด ก็มักอาศัยจากแหล่งธรรมชาติมากกว่า จึง สามารถประหยัดต้นทุนส่วนนี้ได้อีกด้วย</p>

สำหรับผู้ผลิตที่มีกำลังคนและความสามารถเพียงพอ อาจจะดำเนินการผลิตทุกขั้นตอนเอง ทั้งหมด โดยเริ่มตั้งแต่การผลิตหัวเชื้อ เห็ด การทำก้อนเชื้อ เห็ด จนกระทั่งถึงการเพาะดอก ซึ่งวิธีนี้ จะช่วยลดต้นทุนผลิตลงได้มาก ดังตัวอย่างที่แสดงให้ดูในตารางที่ 6.1 ต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.1 แสดงงบกำไรขาดทุนจากการเพาะเห็ดหูหนูในระยะเวลา 1 ปี โดยเปรียบเทียบระหว่างการผลิตหัวเชื้อและก้อนเชื้อเห็ดเอง แล้วนำมาเพาะดอก กับการซื้อก้อนเชื้อมาเพาะดอก

	ผลิตหัวเชื้อและก้อนเชื้อเอง		ซื้อก้อนเชื้อมาเพาะดอก	
	บาท	%ของยอดขาย	บาท	%ของยอดขาย
ค่าขาย *	40,800.-	100%	40,800.-	100%
ต้นทุนผลิต :-				
วัตถุดิบ	9,669.-		18,000.-	
ค่าแรงงานทางตรง	2,302.50		2,302.50	
ค่าใช้จ่ายในการผลิตอื่นๆ	5,706.67	17.678.17	5,706.67	26,008.17
กำไรขั้นต้น	23,121.83	56.67%	14,790.83	36.25%
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน :-				
ค่าใช้จ่ายในการขาย	2,040.-		2,040.-	
ค่าใช้จ่ายบริหารและทั่วไป	5,204.45	7,244.45	5,204.45	7,244.45
กำไรสุทธิก่อนหักภาษีเงินได้	15,877.38	38.91%	7,546.38	18.48%
หัก ภาษีเงินได้	185.53	0.45%	185.53	0.45%
กำไรสุทธิหลังหักภาษีเงินได้	15,691.85	38.46%	7,360.85	18.04%

* หน้า 124

** ต้นทุนผลิตที่เป็นค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายในการผลิตอื่นๆ ใช้ข้อมูลจากหน้า 123 แต่วัตถุดิบคำนวณได้จากการใช้ราคาหัวเชื้อและก้อนเชื้อที่ผลิตได้เองดังรายละเอียดที่มีในหน้า 99 และ 106 ตามลำดับ ซึ่งจะ使得ต้นทุนค่าก้อนเชื้อเห็ดหูหนูลดลงเหลือร้อยละ 1,611.50 บาท

จากตารางที่ 6.1 จะเห็นได้ว่า ถ้าผู้ประกอบการดำเนินการผลิตทุกชิ้นตนเอง ก็จะสามารถลดต้นทุนของการเพาะเห็ดหูหนูลงได้ถึง 20.42% ค่อยอดขาย* อันเป็นผลให้ได้รับผลตอบแทน เป็นกำไรสุทธิหลังหักภาษีเงินได้เพิ่มมากขึ้นในอัตราเดียวกันด้วย

จ. การไม่ได้รับความร่วมมือและสนับสนุนอย่างจริงจังจากภาครัฐบาล ทำให้ความก้าวหน้าในอาชีพการผลิตเห็ดมีน้อย และผู้ผลิตต้องพึ่งตนเอง เป็นส่วนใหญ่ จึงขอเสนอแนะให้ภาครัฐบาลให้ความช่วยเหลือดังนี้

ปัญหา	ข้อ เสนอแนะ
<p>1. ภาครัฐบาลควรให้ความช่วยเหลือเพื่อให้อาชีพการผลิตเห็ดดีขึ้นดังนี้</p> <p>1.1 สายพันธุ์เห็ดที่เพาะในประเทศไทยยังไม่เหมาะสม</p>	<p>-หน่วยงานภาครัฐบาลควรทำการศึกษาค้นคว้าถึงสายพันธุ์ของเห็ดต่างๆที่เพาะได้ในประเทศไทย เพื่อคัดเลือกสายพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูงสุด เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตลาดในประเทศไทย แล้วเผยแพร่เชื้อเห็ดที่คัดเลือกได้นั้นออกไปให้ผู้ผลิตตามแหล่งต่างๆ ทั้งนี้เพราะในทางปฏิบัติพบว่า งานคัดเลือกและปรับปรุงสายพันธุ์เห็ดต้องใช้เวลา บุคลากร และเงินลงทุนที่สูงมาก แต่โอกาสที่จะประสบผลสำเร็จมีน้อย และจะไม่เห็นผลตอบแทนในทันที แม้ว่าจะเป็นการเริ่มต้นที่ถูกต้อง และสามารถจะนำไปใช้ประโยชน์ได้ในระยะยาว ดังนั้นถ้ารัฐบาลให้การสนับสนุนและมีการประสานงานงานกันอย่างจริงจังกับนักวิชาการ เห็ดในปัจจุบันก็</p>

* ต้นทุนผลิตค่อยอดขาย 63.75% หักออกด้วยต้นทุนผลิตค่อยอดขาย 43.33%

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
<p>1.2 วัสดุเพาะและอาหารเสริมมีราคาสูงและมีสภาพไม่เหมาะสมกับการผลิต</p>	<p>จะสามารถทำให้ผู้เพาะเห็ดได้สายพันธุ์ที่ดีและเหมาะสมกับการผลิตเพื่อการค้าได้</p> <p>- การติดต่อกับหน่วยงานของต่างประเทศก็เป็นหน้าที่ที่รัฐบาลควรทำ เพื่อจัดหาสายพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง สามารถปรับให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในประเทศไทยได้และเป็นที่นิยมของตลาด เช่น เห็ดหูหนูของจีนมักได้รับความนิยมมากกว่าเห็ดหูหนูที่เพาะได้ในประเทศไทยซึ่งผู้บริโภคคิดว่า ดอกเห็ดใหญ่ หนา และมีขนมากเกินไป เป็นเหตุให้เห็ดหูหนูของไทยขายได้ราคาต่ำกว่าของต่างประเทศมากและบางครั้งขายไม่ออก หน่วยงานของทางราชการที่เกี่ยวข้องจึงควรจัดหาสายพันธุ์เห็ดหูหนูของจีนมาเผยแพร่ให้ผู้เพาะเห็ดในประเทศไทยบ้าง ซึ่งนอกจากจะเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรแล้ว ยังเป็นการประหยัดเงินตราต่างประเทศได้อีกด้วย</p> <p>- หน่วยงานของทางราชการที่เกี่ยวข้องควรจะได้มีการศึกษาค้นคว้าและวิจัย เพื่อหาวิธีที่จะนำเอาวัสดุเหลือใช้ชนิดต่างๆจากการเกษตรและอุตสาหกรรมมาทำประโยชน์ให้ได้มากที่สุด เพื่อทดแทนวัสดุที่มีผู้นิยมใช้กันมากในปัจจุบัน จนเป็นเหตุให้ราคาของวัสดุเหล่านั้นสูงขึ้น ผลจากการศึกษาค้นคว้าที่ได้</p>

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
<p>1.3 เทคนิคการผลิตและปัจจัยการผลิตไม่เหมาะสม ทำให้ผลผลิตต่ำ</p>	<p>จะต้องเผยแพร่ให้ผู้เพาะเห็ดได้ทราบและนำไปปฏิบัติ อันจะเป็นการช่วยลดต้นทุนผลิต และเป็น การส่งเสริมให้มีการนำทรัพยากรของประเทศ ที่เกือบจะไม่มีคุณค่าแล้วมาใช้ให้เกิดประโยชน์ มากขึ้นอีกด้วย</p> <p>-หน่วยงานและสถาบันต่างๆ เช่น กรมวิชาการ เกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร และสถาบันที่ทำหน้าที่ทางด้านการวิจัยต่างๆ ควรจะได้มีการ ทดลอง ค้นคว้าและวิจัย เพื่อหาเทคนิค วิธีปฏิบัติ ที่จะช่วยให้ผู้เพาะเห็ดได้ผลผลิตสูงและอยู่ในระดับ สม่าเสมอตลอดปี ซึ่งอาจจะต้องมีการปรับปรุง สภาพของโรง เรือน กรรมวิธีการ เปิดดอกหรือปัจจัย การผลิตแบบต่างๆ ให้เหมาะสมกับความต้องการ ของเห็ดในแต่ละฤดูกาล และ เมื่อทดลองจนได้ผล แล้ว สมควรที่จะต้องเผยแพร่ความรู้ใหม่นั้นให้ผู้ เพาะเห็ดได้ทราบอย่างละ ละเอียด อาจตีพิมพ์เป็น เอกสารแจกจ่ายโดยไม่คิดมูลค่า ออกอากาศ ทางวิทยุกระจายเสียง หรือเขียนเป็นบทความตี พิมพ์ลงในนิตยสารต่างๆหรือใช้วิธีอบรมทางวิชาการ ให้แก่ผู้ที่สนใจโดยทั่วไปได้รับทราบ</p>

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
<p>2. ภาครัฐบาลควรให้ความช่วยเหลือใน ปัญหาด้านการตลาดและการแข่งขันดังนี้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เผยแพร่ความรู้ด้านโภชนาการของเห็ด ทั้งในรูปแบบเห็ดสดและเห็ดแปรรูป โดยทำในลักษณะของเอกสารหรือบทความที่แจก เพื่อ เผยแพร่ความรู้ จัดงานนิทรรศการทางการ เกษตร หรือใช้สื่อที่เข้าถึงประชาชนได้โดยตรง เช่นวิทยุและโทรทัศน์ เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้บริโภคได้รู้จักและรับประทาน เห็ดกันมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน อันจะ เป็นช่องทางให้ตลาดของเห็ดต่างๆ กว้างขวางมากขึ้นอีกด้วย - รัฐบาลควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมผู้เพาะ เห็ดให้รวมตัวกันจัดตั้ง เป็นสหกรณ์ ทำหน้าที่รวบรวมผลผลิตจากสมาชิกแล้วนำออกขายในตลาด เห็ดสด ซึ่งจะให้มีอำนาจต่อรองและกำหนดราคาได้ โดยไม่ต้องอาศัยพ่อค้าคนกลาง - ด้านการขนส่ง เห็ดออกสู่ตลาด รัฐบาลควรให้ความช่วยเหลือโดยปรับปรุงการคมนาคมและการขนส่งให้สะดวกยิ่งขึ้น เพราะ เห็ด เป็นสินค้าที่เสื่อมคุณภาพและเสียหายได้ง่าย อัน เป็น เหตุให้ราคาขายตกต่ำลง นอกจากนี้รัฐบาลก็ควรช่วยจัดหาสถานที่จำหน่าย เป็นตลาดกลาง เห็ดที่ถาวรให้กับ เกษตรกรด้วย ซึ่งจะช่วยให้มีการจำหน่ายเห็ดให้กับผู้บริโภคทัน เวลาและตัดขั้นตอนของพ่อค้าคนกลางออกไปได้บ้าง - รัฐบาลควรที่จะมีการปรับปรุงและรับผิดชอบมากขึ้น เกี่ยวกับการให้ข้อมูลและสถิติทางด้านการตลาดแก่ผู้เพาะ เห็ด ซึ่งจะ เป็นแนวทางให้สามารถกำหนดปริมาณผลผลิตที่จะนำออกสู่ตลาด ราคาจำหน่ายที่จะได้รับ

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
<p>๓. รัฐบาลควรให้ความช่วยเหลือด้านการขาดแคลนเงินทุนของเกษตรกร ดังนี้</p>	<p>และมอง เห็นช่องทางของการค้าได้มากขึ้น</p> <p>- รัฐบาลควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมที่ทำการแปรรูปเห็ด เพื่อช่วยแก้ไขปัญหามลพิษที่ล้นตลาดในบางฤดูกาล อันจะทำให้ราคาเห็ดตกต่ำลงได้ การทำเห็ดกระป๋องและ เห็ดแห้งนอกจากจะเป็นการรักษาพืชผลไว้บริโภคในช่วงที่ขาดแคลนแล้ว ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผลผลิตของประเทศสามารถส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้ในอนาคต ซึ่งรัฐบาลก็ต้องช่วยดำเนินการตลาดให้ควบคู่กันไปด้วย</p> <p>- ส่งเสริมให้ผู้ผลิตเห็ดรวมกลุ่มกันจัดตั้ง เป็นสหกรณ์ที่มั่นคงทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นที่เชื่อถือและไว้วางใจของสถาบันการเงินต่างๆ จนเกิดความมั่นใจและยอมปล่อยสิน เชื่อให้กับ เกษตรกรมากขึ้น นอกจากนี้รัฐบาลควร เป็นผู้กำหนดนโยบายและข้อปฏิบัติต่างๆที่จะช่วยประกันราคาจำหน่ายเห็ดสดและ เห็ดแปรรูปของ เกษตรกรให้มีเสถียรภาพ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวโดยการกำหนดราคาขั้นต่ำไว้ อันจะเป็นหลักประกันให้สถาบันของ เอกชนยินยอมที่จะให้ความช่วยเหลือทางการเงินบ้าง ในขณะที่เดียวกันรัฐบาล ก็จะต้องปรับปรุงนโยบายในการให้สิน เชื่อให้ เหมาะสมกับสภาวะของ เกษตรกรแต่ละประเภท เพราะการเรียกร้องหลักประกันการกู้ยืมที่เป็นทรัพย์สินจำนวนมาก การใช้ระยะเวลาพิจารณาการให้สิน เชื่ออย่างชักช้าหรือการจำกัดวงเงินกู้ที่ เข้มงวดจน เกินไป ย่อมทำให้ เกษตรกรขาดกำลังใจและความสามารถในการพัฒนางานอาชีพของตนให้เจริญก้าวหน้าต่อไปได้</p>

จ. ปัญหาเกี่ยวกับการรวมกลุ่มของผู้ผลิตที่ยังไม่มั่นคงพอ

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
<p>1. การรวมกลุ่มของผู้ผลิตในแต่ละท้องถิ่นไม่มั่นคงพอ ทำให้พ่อค้าคนกลางมีบทบาทมาก</p>	<p>-ควรมีการรวมกลุ่มกันเองภายในเขตท้องถิ่นหนึ่งๆ โดยมีผู้ผลิตเห็ดในเขตนั้นๆ เป็นสมาชิกของกลุ่ม ทำหน้าที่อำนวยความสะดวกประโยชน์ร่วมกันทั้งในด้านการผลิตและการจำหน่าย นอกจากนี้ยังอาจขยายรูปแบบของการทำงานให้กว้างขวางออกไปจนกลายเป็นสมาคมหรือสหกรณ์ผู้ผลิตเห็ด แล้วทำหน้าที่ติดต่อและประสานงานกับหน่วยงานของทางราชการหรือสมาคมของท้องถิ่นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อถ่ายทอดข่าวสาร ข้อมูลทางวิชาการ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนวิธีแก้ไขต่างๆ ซึ่งอาจได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีประสบการณ์ มีความชำนาญ หรืออาศัยการทดลองค้นคว้าของหน่วยงานภาครัฐบาล อันจะช่วยให้การแก้ปัญหามีประสิทธิภาพมากกว่าที่จะดำเนินงานด้วยความคิดของตนเอง เพียงฝ่ายเดียว ตัวอย่างของการรวมกลุ่มผู้เพาะเห็ดที่มีอยู่ในประเทศไทย คือกลุ่มผู้เพาะเห็ด เป้าฮือ จังหวัดลำปางและ เชียงใหม่ ซึ่งมีระบบการทำงานที่สมบูรณ์แบบ คือมีการจัดสรรหน้าที่ของแต่ละฝ่ายให้สามารถทำงานได้สะดวกขึ้น เช่น มีผู้ผลิตวัสดุหมักผู้ผลิตหัว เชื้อ เห็ด ผู้ผลิตก้อน เชื้อ ผู้เพาะดอก และผู้รับซื้อดอก เห็ดไปจำหน่าย เป็นต้น โดยแต่ละฝ่ายพยายามทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด ช่วยขจัดปัญหาการแข่งขันและการตัดราคากันเอง แต่สร้างสรรค์ให้เกิดความสามัคคีความร่วมมือและประสานงานกันอย่างดี เป็นแบบอย่างของการรวมกลุ่มที่ผู้ผลิต เห็ดรายอื่นๆ ควรจะปฏิบัติตามเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับอาชีพของตน และเป็นการพัฒนาวงการ เห็ดให้เจริญก้าวหน้าต่อไป</p>

ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
<p>2. ผู้ผลิตมองไม่เห็นความสำคัญของการเป็นสมาชิกของกลุ่มต่างๆ ทำให้การตั้งสมาคมไม่ประสบผลสำเร็จ เท่าที่ควร</p>	<p>-สมาคมหรือกลุ่มผู้ผลิต เกิดที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน เช่น สมาคมนักวิจัยและเพาะเห็ดแห่งประเทศไทย และชมรมผู้เพาะเห็ดสมัครเล่น ควรจะดำเนินงานโดยเลียนแบบการทำงานของสมาคมผู้เพาะเห็ดที่ได้เห็น ซึ่งมีวิธีการทำงานที่ได้ผลดีกล่าวคือ สมาคมจะทำหน้าที่เป็นผู้รวบรวมเห็ดจากสมาชิกโดยรับซื้อในราคาประกันขั้นต่ำที่สุด เพื่อจำหน่ายให้ตลาดเห็ดสดและโรงงานอุตสาหกรรมเห็ดกระป๋อง งานสำคัญอันดับต่อมาคือการศึกษาให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคการผลิตและแก้ไขปัญหาการผลิตให้กับผู้เพาะเห็ด ทำให้ผู้เพาะเห็ดจำนวนมากเห็นความสำคัญในการเข้าเป็นสมาชิก เนื่องจากการทำงานของสมาคมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและจริงจัง สมาคมจึงมีการขยายตัวออกไปได้ทุกอำเภอที่มีการเพาะเห็ด และได้ขยายงานออกไปมากขึ้นถึงขั้นของการจัดหาปัจจัยการผลิตให้แก่สมาชิก ถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการใหม่ๆ ให้ และจัดหาเงินทุนให้สมาชิกกู้ยืม เป็นต้น จากตัวอย่างสมาคมผู้เพาะเห็ดในไต้หวันนี้ ชี้ให้เห็นว่า ความอยู่รอดและความก้าวหน้าของสมาคมอยู่ที่ตัวสมาชิก เองว่าจะให้ความสำคัญแก่สมาคมได้เพียงใด ในขณะที่เดียวกัน สมาชิกจะให้ความสนใจสมาคมก็ต่อ เมื่อ เห็นประโยชน์ของการเป็นสมาชิกด้วย ดังนั้นจึง เป็นการสมควรที่สมาคมหรือกลุ่มของผู้ผลิตเห็ดในประเทศไทยที่มีอยู่ในปัจจุบันจะต้องยึดหลักการนี้ และดำเนินการให้สอดคล้องกับความเป็นจริงดังกล่าวข้างต้น โดยให้ความสนใจที่จะช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาทางด้านการผลิต การตลาด และการเงิน ให้กับสมาชิกที่ได้รับความเดือดร้อนทุกราย ซึ่งจะทำให้สมาชิกเห็นความสำคัญของสมาคม และทำให้สมาคมอยู่รอดได้ในที่สุด</p>